

[Finansministeren.]

gode ting at opnå. Jeg har altid forstået, at både venstre og konservative var interesserede i, at vi skulle spare på de offentlige udgifter, og på denne måde kan man få de bedst mulige resultater med de mindst mulige udgifter.

Jeg synes, at man har lagt diskussionen om denne sag op i et plan, hvor den ikke hører hjemme. Jeg vil meget gerne fortsætte en saglig drøftelse i udvalget af, om det forslag, jeg er kommet til, skal have denne form eller ej. Jeg hørte godt, at det ærede medlem hr. N. Chr. Christensen mente, at det blev et begravelsesudvalg, men jeg hørte også, at både det ærede medlem hr. Alfred Jensen og det ærede medlem hr. J. M. Pedersen regnede med, at forslaget kom tilbage fra udvalget, og at det ærede medlem hr. A. C. Normann ville forhandle derom. Mon ikke også de to ordførere for venstre og konservative på et sagligt område som dette skulle ville gå i forhandling og herigennem indøve en ny praksis, når det ikke drejer sig om netop valutaspørgsmål og den slags, ved at træde i forhandling med regeringen?

N. Chr. Christensen: Jeg skal ikke forlænge debatten meget, men jeg vil gerne gøre et par bemærkninger.

Det forekommer mig, at finansministeren gik lovlig let hen over det, som er kernen i dette lovforslag. Den højtærede finansminister nævnte den dygtighed, med hvilken statistisk departement havde bearbejdet snart det ene og snart det andet materiale, talte om de værdifulde oplysninger, departementet har givet dette høje tings medlemmer. Derom er vi ikke uenige; det gjorde jeg udtrykkeligt en bemærkning om i den indledningstale, jeg holdt. Nej, det vi er uenige om, er den udvidelse af lovens rammer i bred almindelighed, som de nye bestemmelser i lovforslaget betyder. Der er en afgørende forskel på, om man her i tinget forelægger et lovforslag, som også indeholder bestemmelser om, at man skal have mulighed for at indhente de og de oplysninger, når dette lovforslag kan behandles på normal måde, og så dette, at finansministeren får mulighed for at udstede bekendtgørelser, efter hvilke han kan indkræve de oplysninger, som han nu måtte

ønske. Den højtærede finansminister søger at bagatellisere hele dette forhold, men lovens ord om det er jo egentlig meget klare. Det fremgår af § 2, at finansministeren skal have ret til at udstede bekendtgørelser, hvori der fastsættes omfanget af og formen for afgivelsen af de pågældende oplysninger, men der står endvidere, at den frivillige basis, som hidtil har været benyttet, ikke skal gælde, og at man i stedet for med trusel om bøde kan aftvinge befolkningen de oplysninger, som den til enhver tid siddende finansminister skønner er nødvendige for de samfundsmæssige forhold, som han mener at være sat til at varetage.

Det er denne bemyndigelse, vi vender os imod, ikke mod det statistiske departement, og det glæder mig, at ordføreren for det radikale venstre heller ikke ville udstede en fuldmagt — det ærede medlem hr. A. C. Normann brugte udtrykkelig dette udtryk: en fuldmagt til finansministeren til at udstede sådanne bekendtgørelser, når det måtte passe finansministeren. Derved har det radikale venstre faktisk givet udtryk for de samme synspunkter, nemlig at hvis der skal en udvidet undersøgelse på grundlag af statistiske oplysninger til, så må det nedfældes i en særlig lov, så man ved, hvad det drejer sig om. På dette grundlag kan vi naturligvis altid forhandle i udvalget, men så kan jeg ganske vist ikke se, at der bliver særlig meget tilbage af den nyorientering, der findes i forslaget. Jeg skal derfor slutte med at sige, at jeg må fastholde den modstand, vi har givet udtryk for, ud fra disse rent principielle betragtninger. Jeg tror såmænd heller ikke, at den højtærede finansminister er særlig opsat på at plage befolkningen, det tror jeg ikke, men vi vil gerne forhindre ham i at falde for fristelsen dertil; det kunne jo være, der var fristere, der bankede på den højtærede finansministers dør. Derfor henstiller vi til den højtærede finansminister, at han erkender, at der er en afgørende forskel, og at der næppe i dette høje ting vil være mulighed for at få denne forskel slettet i loven.

Poul Claussen: Den højtærede finansminister præsenterede sig selv i forhold til det statistiske departement som et barn af huset, og det er jo så korrekt, som noget